

[Ole M. Nielsen]

der kan slås sammen, og at arbejdet på andre måder kan effektiviseres. Men hvis Nordisk Råds og det nordiske samarbejdes placering i vælgernes bevidsthed skal styrkes, er det også vigtigt, at man har noget at gøre det med, at de på dette område aktive politikere føler, at de har kompetence, og at befolkningerne kan se, at de har indflydelse. Det er en opgave af fælles interesse for Nordisk Råd og regeringerne. Når jeg siger, at man skal have noget at gøre godt med, mener jeg ikke midler til at reklame for sig selv, sådan som institutionerne i EF-samarbejdet gør, men midler til at sætte ind på områder, hvor det kan øge den nordiske bevidsthed og det nordiske samarbejdes position i vælgernes bevidsthed.

Vi skal være stolte af at tilhøre de nordiske folk, bevidste om, hvad det betyder, og åbne for at samarbejde med og tage imod gode ideer fra det øvrige Europa og resten af verden.

Vi glæder os til det videre arbejde.

Jacob Lindenskov (S):

Hr. formand! Jeg skal også takke statsministeren for redegørelsen.

I statsministerens redegørelse om den fremtidige udvikling i det nordiske samarbejde bliver det understreget ganske kraftigt, at den europæiske udvikling vil få afgørende indflydelse på det nordiske samarbejde. Det præciseres, at vi nu har chancen for at få et stærkere Norden i et nyt Europa. Der er også nogle betragtninger om betydningen af, at andre nordiske lande bliver medlemmer af det europæiske fællesmarked – og næsten som i en parentes nævnes de selvstyrende områder i redegørelsen.

I erklæringen fra Bornholm finder vi på side 16 under punkt 12 denne ordlyd om de selvstyrende områder i det nordiske samarbejde: »I forbindelse med nyvurderingen af det nordiske samarbejde har gruppen fundet, at de selvstyrende områder, Færøerne, Grønland og Åland, i princippet skal have samme stilling som hidtil i det nordiske samarbejde.« »I princippet« kan jo betyde så mange ting, men realiteterne er nu det afgørende.

For Færøernes vedkommende vil det klart være af betydning, at de selvstyrende områder ikke på nogen måde taber det fodfæste, vi har i det nordiske samarbejde. Det vil være af den allerstørste betydning og interesse, at samar-

bejdet og aktiviteterne styrkes mellem de selvstyrende områder og Nordisk Råd, også med hensyn til samarbejdet med Europa i øvrigt.

Færøernes principielle standpunkt er, at vi ønsker fuldt medlemskab af Nordisk Råd. Den nuværende status som en del af kongeriget Danmarks delegation gør, at vi må henstille til statsministeren at arbejde for gode og fremadrettede betingelser for de selvstyrende områder i samarbejdet, således at de ofte specielle hensyn og ønsker fra de selvstyrende områder tages i betragtning.

Selvfølgelig er der dog i praksis grænser for, hvor udstrakt samarbejdet kan fungere over hele samarbejdsspektret fra færøsk side. Der må vælges, og der må vælges meget omhyggeligt. Det kan være på områder som økonomi, forskning, uddannelse, kultur og fiskeri. Jeg vil i denne sammenhæng erindre om de aspekter, som de færøske repræsentanter i Nordisk Råd, lagtingsmændene Jógvan I. Olsen og Jógvan A. Johannesen, fremførte på mødet i Stockholm den 28. oktober 1992, hvor de selvstyrende områders betydning blev behandlet.

Vi har helt klart ikke noget imod forandringer, som går i positiv retning, hvad enten det er for Færøerne, for Norden eller for Europa som helhed og for de selvstyrende områder i særdeleshed. Imidlertid vil vi gerne påpege, at der kan være situationer – vi kan nævne fiskeriforhandlinger som et eksempel – hvor Danmarks statsminister skal varetage både Danmarks interesser – Danmark, som ligger inden for EF – og Færøernes og Grønlands, som jo er uden for EF. Også dette aspekt skal vi have for øje både i det tekniske og i det praktiske arbejde, der skal udføres i Nordisk Råds regi. Derfor er det magtpåliggende for os, som jeg nævnte det, at vi ikke taber det fodfæste i det nordiske samarbejde, som vi allerede har.

J. K. Hansen (S):

Under åbningsdebatten den 8. oktober i år roste statsministeren en af vore kolleger, hr. Søren Hansen, for at være glødende optaget af arbejdet i Nordisk Råd, og statsministeren føjede til: Gid det gjaldt flere her i Folketinget! Jeg skal ikke fratage hr. Søren Hansen den velfortjente ros, men for at tavsheden ikke skal tages til indtægt for manglende interesse for det nordiske arbejde, skal jeg i al beskedenhed henlede opmærksomheden på, at vi nok er fle-